

"Het afval en rommelgeluid"

het afval en rommelgeluid

zacht fluistert de wind

langs deuren en ramen

speelt op straat en jaagt

blikjes en flesjes voor zich uit

het afval en rommelgeluid

een niet te negeren

refrein in de muziek

van een plein in de stad

waar muren vermoeid

elkaar steunen en

kreunen bij iedere laag

hoe overleef ik vandaag

nog spreken hun stenen

koestert een hand de in

eeuwen afgesleten rand waar

velen het hoekje zijn omgegaan

kijk ze maar aan

zij kennen het leven dat

generaties is gegeven waarvan

de naam in steen is blijven staan

wil melker

08/07/2015

